

Clypevs Theologiæ Thomisticæ

Continens Tractatus de Beatitudine, de Actibus humanis, eorumque Moralitate; de Virtutibus ac Donis, de Vitiis ac Peccatis, & de Legibus, nec-non Dissertationem Theologicam de Probabilitate

Gonet, Jean-Baptiste

Parisiis, 1669

§. III. Tertia difficultas elucidatur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77355)

in spirituales & divinos convertere; ac proinde Fructus Evangelicus illi virtuti proprie debetur, quæ homines magis à carnis corruptione liberat, & facit spirituales, sive quæ magis terram cordis nostri disponit, ut à carnalitate ad spiritualitatem transeat. Minor verò probatur primò autoritate Christi Matth. 22. *In resurrectione neque nubent, neque nubentur, sed erunt sicut Angeli Dei in celo*: quo loco ex privatione delectationum carnalium infert Angelicam spiritualitatem. Secundò probatur ratione: quia homo præcipue carni subicitur per venereas delectationes; ita ut in actu carnali, nec spiritus prophetiæ corda Prophetarum tangat, ut docet D. Hieronymus, nec sit possibile aliquid intelligere; eò quòd per illum ratio totaliter absorbeatur, ut asserit Philosophus 7. Ethic. cap. 14. Ergo virtuti continentie præcipue competit hominem à delectationibus carnalibus abstrahere, eumque efficere spiritualem.

64. Dices: Fructus correspondet labori, juxta illud Sap. 3. *Bonorum laborum gloriosus est fructus*: Sed major est labor in aliis virtutibus, v. g. in ponendo modum per abstinenciam & sobrietatem in cibis & potibus, sine quibus vita non potest transigi, sicut potest sine delectationibus carnis; vel in fortitudine ad vincendos labores, & passiones: Ergo potius illis virtutibus debet correspondere fructus, quam continentie.

65. Respondeo fructum, sub ratione fructus, non tam correspondere labori, quam fructificationi, ad quam continentia magis disponit, quam abstinencia: nam delectationes quas ista reprimat, non ita absorbent rationem, quam delectationes veneræ, nec consequenter tantum impediunt fructificationem. Idem dico de laboribus & passionibus, quarum insultus minus opponuntur illi fructificationi, quam opera carnis. Unde licet in illa victoria, Fructus sub ratione mercedis, & præmij essentialis, possit esse gloriosior, non tamen sub hac speciali ratione fructificationis.

S. III.

Tertia difficultas elucidatur.

Dico tertio: Convenienter distinguuntur tres continentie partes, scilicet Conjugatorum, Viduarum, & Virginum: quibus Fructus trigessimus, sexagesimus & centesimus correspondet.

66. Probatur prima pars ratione D. Thomæ. Per continentiam homo separatur ab operibus carnis, & in quandam spiritualitatem transit: Atqui tribus tantum modis potest ab illis per continentiam separari: Ergo &c. Probatur Minor: Vel enim illa separatio fit per continentiam omnino necessariam, vel per superabundantem? Si per necessariam, solum est continentia conjugatorum, qui delectationibus carnis secundum rationem utentes, spiritus rectitudinem non pervertunt: Si per superabundantem, vel est ita superabundans, ut omnino homo ab hujusmodi delectationibus abstrahatur, & respectu cujuslibet temporis, præteriti, & futuri; & sic est continentia & spiritualitas Virginum: vel solum secundum aliquod tempus, & sic est continentia & spiritualitas Viduarum. Ergo tribus tantum modis à voluptatibus carnis abstrahitur, ac proinde tres tantum continentie partes.

Tom. III.

A Probatur secunda pars ex similitudine seminis: Nam regulariter grana in terra pingui seminata, pro uno triginta reddunt; in anno abundantanti sexaginta, in feracissimo centum: quod licet raro contingat, de facto tamen aliquoties evenit; ut constat Genesis 26. ubi dicitur: *Sevit Isaac in terra illa, & invenit in ipso anno centuplum*: Sed Conjugati frequentiores sunt quam Viduæ; & hæc Virginibus, utpote rarissimis, comparatione aliorum: Ergo fructus trigessimus correspondet continentie conjugali, sexagesimus viduali, & virginali centesimus.

67. Objicies primò: Fructus nominat aliquod præmium speciale, quod non convenit omnibus Beatis, sicut nec Aureola: Sed tres fructus assignati conveniunt omnibus Beatis; cum omnes sub tribus illis continentie partibus comprehendantur; sunt enim vel conjugati; vel vidui, quatenus sub istis continentur etiam non conjugati, vel Virgines: Ergo non debent sic assignari.

68. Respondeo primò, negando Majorem. Nullum enim est inconveniens, quòd aliquod accidentale præmium sit omnibus Beatis commune, sicut essenziale.

69. Respondeo secundò, negando Minorem: Penitentes enim in fine vite, qui usque ad illam periodum incontinententer vixerunt, sub nullo illorum statuum continentur.

70. Objicies secundò: Sicut viduitas excedit continentiam conjugalem, ita virginitas viduitatem: Sed sexagenarius non excedit æqualiter trigenerium, comparative ad centenarium; siquidem sexagenarius excedit trigenerium in triginta solum, exceditur verò in quadraginta à centenario: Ergo inconveniens est illa accommodatio.

71. Respondeo cum S. Thoma in Suppl. qu. 96. art. 4. ad 3. *quòd distinctio fructuum magis accipitur secundum species & figuras numerorum, quam secundum quantitates ipsorum: tamen etiam quantum ad quantitatis excessum, potest aliquaratio assignari: Conjugatus enim abstinet tantum à non sua: Vidua verò à suo & non suo; & sic invenitur illi quadam ratio dupli, sicut sexagenarius est duplex ad trigenerium: centenarius verò supra sexagenarium addit quadragenarium, qui conjungit ex ductu quaternary in denarium. Quaternarius autem est primus numerus solidus & cubicus, & sic convenit talis additio virginitati, quæ supra perfectionem viduitatis, perpetuam incorruptionem adjungit.*

DISPUTATIO VI.

De adeptione Beatitudinis.

Ad questionem 5. Divi Thomæ.

PAVCA circa hanc questionem occurrunt dicenda: quæ enim hic aliqui de possibilitate, appetitu, & inæqualitate beatitudinis inferunt, in tractatu de visione fuere à nobis exposita. Unde sit